

Love og danske Forhold, der skal gælde dernede, og dem vil vi holde fast paa.

Der er et andet Punkt, jeg vil nævne. Det er fra Menighedsraadenes Repræsentanters Side sagt, at hvis man gennemførte Loven af 4. Oktober 1919 i Sønderjylland, vilde det skabe en overordentlig stærk Misfornøjelse; det har vi ogsaa hørt her i Tinget. Der er det mærkelige, at det synes, som om man fra den Side ikke kan opdage anden Misfornøjelse end den, der kommer fra det besiddende Landbrug i Sønderjylland, men den Misfornøjelse, som opstaar ved, at Loven af 4. Oktober 1919 ikke kommer til Gyldighed, Misfornøjelsen fra Husmændene, fra Arbejderne o. s. v., kan man aldeles ikke faa Øje paa. Og den turde dog have en lige saa stor Berettigelse som den, der kommer fra anden Side.

Naar Flertallet fastholder Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, og anbefaler det til Vedtagelse, er det ud fra den Betragtning, at for Sønderjyllands og Danmarks Fremtid gælder det om at holde Linien fra 1920 fast, det gælder om at slaa fast, at fra 1920 er det dansk Lovgivning og danske Forhold, der skal være gældende for Sønderjylland, og at der er Brudet sket med tysk Lovgivning og med tysk Opfattelse. Ud fra dette anbefaler Flertallet, som sagt, at vedtage det af Kirkeministeren fremsatte Lovforslag og at forkaste Mindretallets Ændringsforslag.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Det foreliggende Spørgsmaal er jo blevet saa grundig debatteret ved første Behandling, at der neppe i Dag er Grund til at gaa meget ind paa Enkeltheder. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen hævdede den Opfattelse, at fra 1920 maatte der være en ensartet Lovgivning gældende for Sønderjylland og det øvrige Land. Men Forholdet er jo dette, at det lader sig slet ikke gennemføre i Praksis. Det ligger her meget nær at minde om et Par Love, som vi for kort Tid siden har behandlet i dette høje Ting, de to Udstykningslove. Det viste sig da praktisk ganske umuligt at gennemføre en ensartet Lov med Hensyn til Landejendommens Udstykning for de sønderjydske Landsdele og for det gamle Land. Hvorfor? Fordi vi atter der støder paa dette, at vi nu en Gang har haft: en forskellig historisk Udvikling. Vi staar dernede med en anden Matrikel; vi staar dernede med en anden Grundbogsordning, og ved Lovgivningen er man absolut nødt til paa mangfoldige Omraader at tage Hensyn til disse Forhold. Det udelukker ikke, at jeg i Princippet er

fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Det er virkelig mit alvorligste Ønske, at vi saa hurtigt som muligt kan naa frem til en ensartet Lovgivning for hele Riget, men vi maa have de Hindringer ryddet til Side, der er en Følge af en aarhundredlang forskellig historisk Udvikling, og det lader sig ikke gøre med eet Slag; der maa man vise nogen Taalmodighed. Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at vi fra Venstres Side kun lægger Vægt paa den Misfornøjelse, der gør sig gældende indenfor de besiddende Klasser, tror jeg han sagde, indenfor Menighedsraadene, vil jeg atter sige, at det gaar ikke an, at han altid her tager Menighedsraadene som en ensidig Repræsentation for den besiddende Gaardmandsklasse dernede. Det er ikke Tilfældet; de er valgt ved almindelig Stemmeret, de repræsenterer faktisk alle Samfundsklasser. Det er muligt, at der er Sogne, hvor Gaardmandsklassen har Overtaget indenfor Menighedsraadet, men saa ligger det i, at man ikke har benyttet den Valgret, man har.

Med Hensyn til Regeringsforslaget er Kendsgerningen ganske rigtig den, at der er en meget stærk Misfornøjelse indenfor samtlige Menighedsraad paa Landet dernede. Den har givet sig ret kraftige Udtryk paa forskellige Maader. Man gaar ud fra, at man nu en Gang har Ejendomsretten, og at den ogsaa af den danske Rigsdag blev godkendt, da den Lov, som nu skal ændres, blev vedtaget for nogle Aar siden. Der er, som man vil have set af Bilaget, fra Menighedsraadene sket en Henvendelse til Udvalget. Der har været samlet Repræsentanter for et Antal af over 100 Menighedsraad i Tinglev, og de har der vedtaget et Mæglingforslag. Stillingen var i Virkeligheden den, at Formanden for Husmandsorganisationen dernede, Jørgen Petersen, Halk, havde offentlig i „Modersmaalet“ udtalt, at man fra Husmændenes Side var meget tilbøjelig til at tiltræde et Mæglingforslag. Menighedsraadene er traadt sammen, de har rakt Haanden frem, og de har altsaa stillet et saadant Mæglingforslag. Vi har fra Venstres Side ment, at man bedst naaede ud af det nuværende Uføre — for det er jo ganske klart, at de nuværende Tilstande er ganske uholdbare — ved at vedtage et saadant Mæglingforslag, og det er ogsaa indrømmet af de Radikale, i hvert Fald deres ene Repræsentant i Udvalget, Hr. Niels Frederiksen, at det Forslag, Mindretallet har stillet, betyder en virkelig Forbedring i Sammenligning med de nuværende Tilstande.